

[Finansministeren.]

Danmark andrager de knap 100 Kr., saa jeg har ikke noget imod at tage disse Tal med, naar vi skal til at drøfte Skattetrykket i England.

Resultatet er altsaa, at Statsskatterne gennemsnitlig er tre Gange saa store som her i Landet, og de kommunale Skatter gennemsnitlig mindst to Gange saa store, saa jeg ved ikke, hvilken Trøst det ærede Medlem vil finde i Kommuneskatterne lige overfor de tyngende Statsskatter. Jeg synes kun, det kan gøre det endnu værre for dem, der skal betale dem i England, at de tilmed maa betale dobbelt saa store Kommuneskatter som gennemsnitligt her i Landet.

Endelig skal jeg sige til det ærede Medlem med Hensyn til hans Omtale af Bladet „Economist“ som et Blad, hvis Indhold man ikke kunde tillægge nogen Værdi, at det er vistnok det mest ansete Finansblad og økonomiske Blad i Verden. Det kan jo godt være, at det ærede Medlem ikke kender til det, og det kan man maaske heller ikke forlange, men saadan er Forholdet. Bladet redigeres af Walter Layton, der er Englands Ekspert ved alle de økonomiske Konferencer, der afholdes i Verden, og som derfor maa antages at have en lille Smule Forstand paa, hvad man skriver om. Men naturligtvis, hvis man er nødt til, for at opretholde sine Teorier om, at hvad man gør, er rigtigt, at reducere „Economist“ til et Blad, som man rynker paa Næsen ad, saa er saadan Storhed sikkert ogsaa noget, som passer til det ærede Medlem, men jeg er ikke sikker paa, at det vilde passe, hvis det ærede Medlem overfor en Englænder vilde anvende en saadan Argumentation.

N. Neergaard: Det er en enkelt Bemærkning af den højtærede Finansminister, der kalder mig frem. Han bebrejdede mit Parti, at vi havde modsat os et Par af de Nedskæringsforslag, han har forelagt, nemlig med Hensyn til Privatseminarierne og med Hensyn til de private Mellem- og Realskoler. Det forekommer mig, at den højtærede Finansminister snarere skulde have rost os for den Trofasthed mod vort eget Krav om Besparelser i Statshusholdningen, som vi har vist ved at tiltræde i Hundredvis af de desværre kun ikke meget indgribende Nedskæringsforslag, som han har fremsat. Thi vi har visselig ikke billiget det meget vilkaarlige Udvalg, den højtærede Finansminister ofte har gjort med Hensyn

til, hvor han vilde slaa ned, det har vi ikke; det har været vilkaarligt og uligeligt.

Alligevel har vi fulgt den højtærede Finansminister saa langt, som vi har kunnet, og det vil sige i Virkeligheden helt igennem med Undtagelse af det Par Punkter, som han her fremhævede, men her fandt vi, at det gik noget for vidt. Det kunde aldrig have faldet os ind at modsætte os en Nedskæring paa 10 pCt., hverken for Privatseminariernes eller for Realskolernes Vedkommende, hvis der havde været en tilsvarende Nedsættelse for Statsskolerne, men det var netop det, der ikke var. Vi kender jo den nuværende høje Regerings Omhu, havde jeg nær sagt, for den private Skole. Den gjorde sig jo ogsaa gældende under den forrige socialdemokratiske Regering. Man slog med Forkærlighed ned netop paa Realskolerne, paa Privatskolerne. Men det kan vi ikke være med til. Vi anser det private Skolevæsen paa begge disse Omraader, og i det hele taget, for at være et saa værdifuldt og uundværligt Led i hele vort Undervisningsvæsen, at vi ikke kan gaa med til dette. Naar vi altsaa, og det er Kærnen i det, jeg her ønsker at sige, i og for sig kunde have fulgt den højtærede Finansminister, hvis Nedskæringen havde været almindelig og ogsaa havde ramt Statens Skolevæsens Lærerlønninger, saa kunde vi ikke være med her.

Finansministeren (Bramsnes): Jeg takker det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, fordi han tog Ordet her og derved bidrager til Belysning af dette Spørgsmaal. For det første fremgaar det klart af de Bemærkninger, det ærede Medlem gjorde, at der er foretaget mange Besparelser paa Finansloven, idet det ærede Medlem sagde, at man fra Venstre, saa vidt man kunde strække sig, havde fulgt med med Hensyn til de Besparelser, vi havde foreslaet; men der var dog Grænser, sagde det ærede Medlem. Det er altsaa en Erklæring — som ogsaa er rigtig — om, at der er foretaget en Mængde Besparelser, og det er jo godt, at det bliver konstateret, navnlig naar man har hørt i Aften af Venstres Ordfører, at Regeringen ingen som helst Besparelser har foretaget. Men dernæst belyser det ogsaa udmærket Venstres Stilling, at man siger: men der er dog Grænser for, hvor langt denne Finansminister kan faa os med i Besparelser, der er visse Punkter, hvor vi ikke indlader os paa at gaa ind paa Besparelser, og det er saadanne Steder som Privatseminarierne og de private Skoler.